

hvad enten jeg tager Sagen subjectivt eller objectivt. Det forekommer mig, at han strengt, roligt og klart har holdt sig til, hvad der forelaa, og snarere har udbraget for Videt end for Meget af, hvad den i mine Dine værdifulde Bog indeholder. Jeg har ikke kunnet undgaae at faae det Indtryk af den, at hvad der er gjort for at bringe Lys i denne Sag, er gjort mere for, jeg vil ikke sige, at skjule Sandheden, men for at gjøre det let at glide hen over den hele Sag, faae den offentlige Mening beroliget derved, at der var blevet anstillet Undersøgelser, og saa stole paa, at, naar disse Undersøgelser vare tilende, vilde man kunne smøre Folk om Munden med den Talemaade, at man ikke skulde see saa strengt paa Dommerne; thi de have et saa ansvarfuldt Hverv, at man maa bære over med dem, og at man ikke skal see saa noie paa, hvad der kommer frem fra Personer, der have været under Dommernes Behandling. — Jeg skal endnu blot henlede Opmærksomheden paa et lille Punkt. Den ærede Forespørger gennemgik mange af de vigtigste Punkter og saavidt jeg skjønner, alle dem, der kunne kaste et virkeligt Lys over Sagen; men der er dog et lille Punkt, som jeg vil tillade mig at tilspie, for at vise den besynderlige Maade, hvorpaa de Forhør ere ledebe, som her ligge for. Det er gennemgaaende i denne Bog, at Alt, hvad der angaaer en nøiagtig Undersøgelse af den Behandling, der er udviist imod Sorgenen, at Alt, hvad der giver Forklaring derom, er fremsat i en saa lempelig Form, som det paa nogen Maade er muligt. Det hedder saaledes om den Forklaring, som Sorgenens Forlovede har afgivet, at hun bemærkede paa Anledning, at Sorgenen, efter hvad hun bestemt troer at vide, ikke efterat være bleven løsladt, og medens Sagen stod under Appel til Højesteret, havde gjort noget Skridt for at faae den Behandling undersøgt, der skulde være ham overgaaet. Det var „paa Anledning“, at denne Oplysning kom frem. Dommeren har anseet det for nødvendigt at slaae fast, at Sorgenen ikke har gjort Skridt til at forstaae saadan Undersøgelse tilveiebragt. I Begyndelsen af hendes Forklaring findes ophjst, at strax, efterat Sorgenen var sat fast, hen-

vendte Comparantinden sig til Afsesfor Nothe med Begjæring om at maatte samtale med Sorgenen, hvilket Dommeren ikke saae sig istand til at give sit Samtykke til. Nu hedder det strax derefter, at Comparantinden ikke har talt med Sorgenen under hans hele Arrestation, men at hun rigtignok heller ikke har gjort noget Skridt for at erholde en saadan Tilladelse, medens det i Sætningen lige umiddelbart iforveien hedder, at hun har gjort et saadant Skridt, men ikke til Tilladelse dertil (R. C. Larsen (eengang!); eengang siger det ærede Medlem, ja hun skulde have gjort det 17 Gange og 17 Gange med lang Næse være gaaet hjem; thi saa havde hun nok den 18de Gang faaet Lov til at tale med ham. Men nu hedder det, som sagt, „paa Anledning“, at der ikke er gjort nogen Anstrængelse for at faae Sagen undersøgt. Men hvad troer de ærede Herrer, at en saadan Uleilighed vilde have givet til Udbytte? Vi see jo af den Erklæring, som den ærede Forespørger har meddeelt os, og som findes i Berlingske Tidende, af den Mand, som var Sorgenens Huusvært, at han har henvendt sig til Politidirecteuren og af denne er bleven henvist til Substitarius for at faae en Undersøgelse foretaget af den Behandling, han havde lidt; men hvad er der kommet ud deraf? Hvad troer man dog, at saadanne Undersøgelser, saadanne Forespørgseler og saadanne Anstrængelser vilde nytte til? Til aldeles Intet. Jeg finder dette ganske naturligt, og jeg ønsker ikke nogensinde, at en saadan Sag skal undersøges; thi jeg er vis paa, at der ikke vil komme Andet ud deraf, end hvad der foreligger i den Sag, vi her behandle. Jeg troer ikke, at det støtter den almindelige Agtelse, som Retsbetjentene burde nyde, at faae saadanne Undersøgelser i Gang; thi jeg er vis paa, at de altid vilde lede til et saadant Resultat som det, vi have her i denne Bog. — Jeg skal berøre et enkelt Punkt i Politilægens Erklæring lidt nærmere. Han siger, at Ingen har klaget over vaadt Finned, hvilket vilde være skeet, hvis det havde generet i nogen bethdelig Grad, — saaledes er omtrent Meningen af hans Forklaring —; men det er den samme Læge, som kan beordre Vand paa Gulvet, saa tidt det skal være, i Vinterdage paa det kolde Gulv,